

[Miljøministeren]

overvejelser har medført, at der til stadighed sker forbedringer af de sikkerhedsforanstaltninger, som kræves i forbindelse med transport, oplagring og anvendelse af kemikalier, brændstoffer osv., som i givet fald kunne udløse store ulykker eller katastrofer.

Jeg vil her især fremhæve to aktiviteter inden for de seneste år, som netop har til formål at nedsætte risikoen for større ulykker.

Den ene aktivitet følger af, at vi i EF har været med til at gennemføre et direktiv om risikoen for større uheld ved industrielle aktiviteter (82/501/EØF). Dette direktiv er om sat til dansk lov gennem bekendtgørelser udstedt af arbejdsministeren og miljøministeren. Det er et hovedsynspunkt i dette direktiv og den nationale lovgivning, at myndighederne gennem oplysninger om og risikoanalyser af de industri anlæg, som betragtes som særlig risikobetonede, løbende får forbedrede muligheder for at sikre, at anlæggene er indrettet og drives på en sådan måde, at risikoen for større uheld til stadighed nedbringes.

Et andet væsentligt led i dette direktiv er, at myndighederne i EF-landene skal udveksle oplysninger, såfremt der sker større uheld, bl.a. for at man heraf kan få mulighed for at vurdere, om andre anlæg af samme slags kan forbedres.

Direktivet trådte i kraft i januar 1984, men vil først i 1989 være udbygget til fuldt ud at omfatte analyser af eksisterende virksomheder. Jeg vil dog nævne, at der allerede er gennemført risikoanalyser omkring Dansk Sojakagefabrik og Kommunekemi, og at disse analyser finder anvendelse ved myndighedernes vurderinger af disse anlæg.

Miljøstyrelsen, som sammen med direktoratet for arbejdstilsynet står for den danske kontakt til EF-Kommissionen på dette område, er i øvrigt ikke bekendt med, at der er sket større uheld i medlemslandene, siden direktivet trådte i kraft.

Den anden aktivitet er det ekspertudvalg, som den daværende arbejdsminister nedsatte i 1981 for at få betydelige risici ved tekniske anlæg og processer nærmere belyst.

Udgangspunktet for dette udvalgsarbejde var en konstatering af, at der i forbindelse med tekniske anlæg og processer fra tid til anden indtræffer særdeles alvorlige ulykker, og et ønske om at placere den forebyggende indsats mod alvorlige ulykker i en større

sammenhæng, hvor man med udgangspunkt i en samlet risikokortlægning og under anvendelse af tilgængelig ekspertviden og erfaringer fra indtrufne ulykker søger at skabe den bedste forebyggende indsats.

Dette udvalg, som består af repræsentanter for erhvervslivet og en lang række offentlige myndigheder, forventes at afgive betænkning i løbet af ganske få måneder, hvorefter det så må vurderes, hvordan dette arbejde følges op.

Jeg finder afslutningsvis grund til at understrege, at det stadige arbejde med forebyggelsen af store ulykker ikke betyder, at man kategorisk kan afvise en risiko for, at sådanne ulykker kan ske. Jeg er imidlertid af den opfattelse, at de aktiviteter, som foregår på dette område, er af en sådan art og et sådant omfang, at der ikke på dette tidspunkt er behov for væsentlige ændringer heri.

Spm. nr. S 398

Til udenrigsministeren (5/12 84) af:

Lenger (VS):

»Vil udenrigsministeren optage forhandlinger med bl.a. Algeriet om udlevering af børn, der er bortført til udlandet på trods af, at forældremyndigheden er tilkendt den af forældrene, der bor her i landet?«

Begrundelse

Udenrigsministeriet har hidtil afvist at gå konstruktivt ind i forhandlinger omkring udleveringsaftaler mellem Danmark og lande, hvortil et stigende antal børn bortføres.

Det er forståeligt, at der er vanskeligheder med – i den konkrete situation, hvor et barn er blevet bortført – at få etableret en gennemførlig udleveringsaftale, men derfor bør udenrigsministeriet netop igangsætte nogle forhandlingsinitiativer, der på lang sigt kan sikre, at børn ikke kan bortføres til udlandet og dermed blive forment samkvem med den ene af forældrene.

Der opholder sig for tiden 12 bortførte børn alene i Algeriet, og det forekommer derfor besynderligt, at udenrigsministeriet afviser at hjælpe de herværende forældre med at gennemføre forhandlinger om udlevering.

Udenrigsministeren kunne også overveje muligheden for at få etableret samkvemsafta-